

[Lone Dybkjær]

Det sidste synes jeg var positivt. Om det andet vil jeg sige, at i virkeligheden starter jeg et lag under eller før – hvordan man nu skal udtrykke det – miljøministeren, for det, jeg siger, er, at vi kender overhovedet ikke problemets omfang, når det kommer til stykket. Det, som vi ved i øjeblikket, er, at der er et stigende nitratindhold, og som jeg også har skrevet i begrundelsen for spørgsmålet, er det nok voldsommere i de brønde, der kun forsyner én ejendom, fordi vandet dér tages fra de højere liggende lag, som erfaringsmæssigt er mere forurenede.

Det, som har foruroliget mig, er, at der hos enkeltpersoner rundt omkring – det er ikke systematisk, og det er også derfor, jeg spørger, om man ikke kan komme lidt dybere ned i det – er foretaget nogle undersøgelser, som, fuldstændig på tværs af, hvad de troede, viser et foruroligende højt nitratindhold. Når jeg siger foruroligende højt, er det, fordi WHO's grænse er 50 mg pr. liter, og derfor må et indhold på f.eks. 60 mg siges at være over det, som vi kan acceptere, for slet ikke at tale om over 100 mg pr. liter. Det er den slags undersøgelser, der gør, at jeg ikke tror, vi kender problemets omfang, og derfor tror jeg, det er nødvendigt, at man prøver simpelt hen at få kortlagt systematisk, hvad nitratindholdet er også i de private brønde, og i virkeligheden synes jeg næsten, at vi mangler det som en del af diskussionen om lovforslag nr. L 146, som ministeren hentydede til. Det er jo ikke, fordi det er så voldsomt dyrt for den enkelte at få foretaget en sådan undersøgelse, det er af størrelsesordenen 15 kr., og det synes jeg godt må kunne lade sig gøre.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg deler fru Lone Dybkjærs bekymring for den stigende nitratforurening, der er noteret på op til 2–3 gange 50 mg pr. liter. Nu er der så foretaget visse undersøgelser, og de har ikke været beroligende, det er korrekt. På den baggrund og ikke mindst på baggrund af de lovforslag om ændringer, der er til behandling i folketinget, mener jeg, at sagen bør drøftes i miljø- og planlægningsudvalget med henblik på, om der skal foretages yderligere, og også med henblik på at få vurderet den økonomiske side af sagen, som jeg ikke mener at dette spørgsmål giver mulighed for

at vi kan diskutere her. Der er jo en ret så alvorlig økonomisk side af sagen også, men jeg giver gerne bolden videre og håber, at vi kan drøfte sagen i miljø- og planlægningsudvalget.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal ikke forlænge debatten, vi kan fortsætte i miljøudvalget. Jeg synes bare ikke, det med den økonomiske side skal have lov til at stå ukommenteret.

Jeg har undersøgt, hvor dyrt det er at få taget en sådan nitratprøve, og det er altså ikke voldsomt dyrt for den enkelte, så jeg mener, det er noget, man godt på en eller anden måde kan appellere om sker. Jeg siger det også, fordi jeg tror, det er nødvendigt med en befolkningsmæssig forståelse for problemet vedrørende nitratforureningen. Hvis det viser sig, at en masse mennesker, der har regnet med, at de har rene brønde, slet ikke har rene brønde, så kunne det måske være med til at løse op for det videre forløb omkring nedbringelse af nitratforureningen.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Kun lige et kort svar: det er korrekt, at brøndundersøgelserne ikke er overmåde dyre, men boringerne, som vi også er nødt til at have med i billedet, er noget dyrere.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Fra de pågældende ministre er modtaget svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Fischer: spm. nr. S 638

Carsten Andersen: spm. nr. S 669 og 788

Ebba Strange: spm. nr. S 695–698

Pelle Voigt: spm. nr. 699

Albrechtsen: spm. nr. S 701, 789, 802, 803

Anne Grete Holmsgård: spm. nr. S 706, 771, 772

Inger Harms: spm. nr. S 713

Maisted: spm. nr. S 715–717, 735, 737, 738, 745, 750

Ingerlise Koefoed: spm. nr. S 725

Hanne Andersen: spm. nr. 726